

## שבת פרשת אמור

גיליון מס' 1505 | ג' אייר תשע"ט | 8.05.2019

הדלקת נרות - 19:06

צאת השבת - 20:08

והד לי ענה מהרי גוש עציון (יעקב שבתאי)

ד"ר

### שעור זהות | חמוטל בר יוסף

אני מכאן. רב הנשנים מדליקות כאן גרות בערב שבת.  
שבוע אחד בשנה קשה להשיג כאן לחם ברב המקומות.  
יום אחד בשנה דממה של מדבר משתקת את רב התנועה.  
שני ימים בשנה קול הצפירה הוא שפוד של אש  
רוצע לבב.

עם לא גדול ולא רב  
חי במדינה יהודית  
?חידה אשר אהבנו ונאהב  
וימה שהיא שנה  
לטוב ולמיטב  
זאת סבה טובה לגאונה  
גם עכשיו.

אני מכאן. הורי נולדו בגולה.  
הם קראו למדינה יהודית גאולה.  
נולדתי לעברית המרבעת, הזקופה, הרעבה  
וזאת הייתה סבה לגאונה.

נולדתי בקבוץ. הלכתי יחפה.  
לטוב ולמיטב גדלנו יחד כמו אחים,  
הבנות עם הבנים, השמחות עם הפחדים.

בקבוצנו לא היה בית כנסת  
אבל ערב שבת היה זמן אחר, מיחד:  
אחרי מקלחת חמה כלם עד אחד  
היו לבושים חלצות לבנות  
שהגיעו מלהצות מהמבססה המשתפת,  
ובערב פסח קצרנו את התבואה החדשה.  
החבר שהיה בתפקיד הכהן הגדול שאל: בא השמש?  
וכלנו ענינו: בא! בא! הוא שב ושאל: האקצר?  
וכלנו ענינו: קצר! קצר!  
אחר כך התאספנו לחג את הסדר  
והיינו ביחד מאד. מאד בקרבה.  
לא חשבנו שמה שעשינו היה יהודי.  
לא חשבנו שזאת סבה לגאונה.



זמני השבוע	
שחרית	6:00
שחרית מאוחרת / בימי ב' ו-ה' / בשישי	7:45/7:30/7:40
מנחה	18:30
ערבית	20:15

שיעורים	
שיעור דף יומי (מסכת מנחות) בבית הכנסת – הרב משה שפטר	א'-ה' 20:30, שבת 16:15
שיעור בגמרא (מסכת פסחים) בבית מדרש – הרב דוד רבינוביץ'	שלישי 20:30
שיעור גמרא לנשים (מסכת קידושין) - בבית המדרש – תהילה שדיאל	שלישי 21:00
שיעור לגברים בספר 'דרכי השגה' בבית משפחת פדה - הרב שאול יורוביץ	רביעי 21:20
שיעור "צורבא מרבנן" הלכות כשרות, בבית המדרש - הרב משה שפטר	שישי 8:20
שעור "שפת אמת" אצל מירון יהושע	שבת 7:30

פרשת שבוע לילדים	
מדברון	אורי ארמון
חיוואי	ענבר כהן
בז	מעין שיינברג
ינשוף	הללי גולדרייך
דיה	עדיה עמיחי
עיטם	סהר ינון
נץ	שרה גולדי רבינוביץ'
תנשמת	שחר מלול
עזרה ראשונה	
אחות תורנית	רוחי פרוינד
נהג אמבולנס	יש להתקשר ל-101
תורנות ספרייה	מיכאל וולף

זמני השבת	
הדלקת נרות	19:06
תפילת מנחה	19:15
קבלת שבת	
תפילת ערבית	
שיעור הלכה בבית הכנסת מפי הרב רפאל פדה	

מניין ותיקין בבית המדרש	5:10
תפילת שחרית	8:30
מניין שני בבית המדרש	9:00
תפילת ילדים צעירים/בוגרים	9:30/45
שיעור פרשת שבוע בבית הכנסת מפי ישראל שדיאל	לאחר התפילה
מנחה גדולה	13:15
תהילים לילדים בבית המדרש	13:45
מנחה קטנה	17:00
לימוד הורים וילדים - בבית הכנסת	17:25
שיעור בבית המדרש הלכות תשובה פרק ב' (המשך)	17:25
מפי הרב דוד רבינוביץ'	
מנחה קטנה	18:00
ערבית וצאת השבת	20:02

כחלק מפרשת המועדות, המופיעה בפרשתנו, מוזכרת מצוות הקרבת העומר:

דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קִצְיָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן:

לאחר פירוט מצוות העומר וספירת העומר מובאות מצוות מתנות עניים בפעם השנייה בחומש ויקרא: וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִיר אֲרָצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

מחיבור המקראות בנושאים האלו עולות שתי שאלות: מדוע יש צורך באזכור נוסף של המצווה, אשר נזכרה כבר בפרשת קדושים, ועוד תחזור בספר דברים. השאלה השנייה המתעוררת היא: מה הקשר בין מתנות עניים לפרשת המועדות.

על שתי שאלות אלו עונה רש"י בפירושו בשם המדרש: "חזר ושנה לעבור עליהם בשני לאוין. אמר רבי אבדימס ברבי יוסף: מה ראה הכתוב ליתנה באמצע הרגלים - פסח ועצרת מכאן וראש השנה ויום הכפורים והחג מכאן? ללמדך, שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין עליו כאילו בנה בית המקדש והקריב קרבנותיו בתוכו:"

לעיתים יש תחושה שהמצוות שבין אדם למקום הן נפרדות ממצוות שבין אדם לחברו ואף עלולות להתנגש מבחינה מעשית. יתר על כן, ישנה תפיסה שאדם שומר תורה ומצוות מוגדר כיהודי עובד ה' על ידי המצוות שבין אדם למקום, כמו תפילה, שמירת כשרות ועבודת הקודש.

המדרש מביא זווית ראייה שונה וחשובה לתפיסות האלו. לא רק שאין נפרדות במצוות השונות, אלא יש זהות גבוהה ביניהן. אין התנגשות רעיונית במצוות האלו, אלא השילוב שבהם הוא יישום שלם וכולל של התורה.

המדרש גם בא להוציא מליבנו את המחשבה, שהקרבת קרבנות ועבודת הקודש חשובה יותר ממצוות מוסריות וחברתיות. החזרה על הציווי של צדקה ומתנות עניים נועדה להבהיר את חומרת המצווה וחשיבותה, "לעבור עליהם בשני לאוין", ומדגישה כמה משמעותית המצווה והדאגה לחלש ולעני, דווקא באמצע הפרשה שעוסקת בקרבנות ובמצוות החג.



מיום חמישי שעבר ועד יום חמישי שהיה, מיום השואה ועד יום העצמאות, עברנו שבוע שמגלם את מהות חיינו במדינת ישראל. משואה לתקומה, מיגון לשמחה בערבוביה. לחיות את הכאב של הנופלים והמשפחות השכולות ולשמוח בעצמאות. לרקוד עם דגל מתנופף ועם חיילים מתים בלב כפי ששר שלמה ארצי. ככה אנו חומת מגן עם רקמה אנושית אחת.

ולרגע התודות...

חג הפסח כבר חלף עבר אך אי אפשר בלי להודות לוועדת דת ולרב שפטר על עשייתם המבורכת בכל ענייני הדת בחול ובקודש סביב חג הפסח. ממבצע בדיקת החמץ בכל הקיבוץ, מכירת החמץ הגעלת הכלים ועוד... ובאותה נשימה גם תודה למרים מרקוביץ הנהדרת שעל ניקיון בית הכנסת לא מוותרת, דואגת מעל המצופה שבת כנסת יהיה נקי ויפה! תודה לשולה וייס ולתיכונים על צביעת גדרות ומעקות ברחבי הקיבוץ ובמתחם הגנים. עצם הרעיון והעשייה מוסיפים גוון וצבע לקהילה.

תודה מיוחדת לקותי, ליואל ישראל, לגדיאל ואייל וזאנה על תליית הדגלים ליום העצמאות. חבורת גברברים עם נשמה שיצאה מהבית ועוד בערב שבת... זה לא מובן מאליו וזה ממש להיקרא לדגל! וחוף מזה בשנה הבאה, אי"ה, ייתלו יותר דגלים...

תם הטקס! תודה למיכל וציפי רכזות התרבות הנמרצות על כל הפקת אירועי התרבות של פסח, יום השואה ויום העצמאות. זו תקופה שרכזות תרבות לא נחות והכל ב"ה עבר בהצלחה ובטוב. אלו אירועים משמעותיים שבונים קהילה וזה קורה עם הובלה והנהגה.

תודה רבה מאד לצוות טכס המעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות – צוות קהילתי אמיתי! קבלו את לבי, תהילה בארי, יפעה, אמנה, רחלי קומר, נעמה יקותיאל, מיכל רויטמן, יובל אלדר, שגיאה יקותיאל ואלה יקיר. תודה לכם על הפקת הטקס עם תוכן ומשמעות בהקראה ובריקוד. ובמיוחד על עבודת הצוות ברוח טובה ומתחשבת.

### ניהול אגודה קהילתית

ע"פ החלטת המוסדות, וועדים ואסיפה קהילתית, הוחלט על ניהול משותף של האגודה הקהילתית עם הקיבוץ באחריות על של מנהל אחד עם תוספת של ניהול תפעולי. לצוות האיתור יש מועמד מומלץ. הנושא יגיע לאישור הוועדים ויפורסם לציבור באופן מסודר. תחילת עבודת המודל המשותף + חפיפה של שריתה ומירקי במהלך יולי 2019.

### הצטיינות

אפרים – הרבש"ץ שלנו זוכה מצטיין! במפגש הרמת כוסית לכבוד יום העצמאות בראשות המח"ט, בהשתתפות ראשי מועצה, קב"טים ורבש"צים של הגוש, נערך טקס מצטיינים חטיבתי. אפי סומך היקר נבחר לרבש"ץ מצטיין חטיבתי. אפרים נבחר בשל מסירותו ודבקותו לתפקיד ובשל הנכונות שלו לסייע למערך הביטחוני הכולל של הגוש. אפרים כל הכבוד! זה לתפארת המדינה וכפר עציון.

### מגרש כדורגל

בסוף יהיה גול! כפר עציון ברשימת הזכאים במועצה לקבלת מגרש כדורגל דרך מפעל הפיס בפרויקט סחב"ק = ספורט חברה בקהילה. לטובת העניין יש להגיש תכנון מפורט ומיקום. נושא המיקום שוב בוויכוח ובדיונים לאחר שהחלטה על המיקום הקודם ליד הלולים בוטלה בשל צרכים עסקיים. זה אחד הנושאים הראשונים והדחופים שוועד האגודה החדש צריך לדון ולקבל החלטה. שיקולי הדעת בדיון הינם תכנוניים חברתיים ולכן זה דיון משותף עם ועדת תכנון וצוות תב"ע. בע"ה נגיע ונבקיע.

מידע שוטף קצרצר:

**ועד אגודה נבחר:** ישיבת סיכום חגיגית וחפיפה בין הוועד הנכנס והיוצא נקבעה לשבוע אחר יום העצמאות. נציג הקיבוץ בוועד האגודה הקהילתי – ע"פ החלטת וועד הקיבוץ שמאי ממשיך ושיהיה בשעה טובה.

**מערכת הגברה של הקהילה:** דרור אלטמן היה אחראי על המערכת במשך שנים ועשה זאת במסירות ובהתנדבות. שמר על המערכת כמו שצריך והיה עם מי לדבר. דרור ביקש לסיים בתפקיד ומעביר את המפתחות למשה דניאל. תודה רבה למשה על הנכונות הקהילתית. דרור כתב סיכום קצר של מסקנות ותובנות לגבי צורכי ההגברה בקהילה והנושא יידון בוועד האגודה.

**ועדת גיל הרך החדשה** יצאה לדרך ובהובלת תהילה נערכת לקיץ ולהכנות לשנת הלימודים הבאה. בינתיים עובדים על חידוש פעילות חצר הגרוטאות וחזוק הטיוולים ברחבי הקיבוץ ועל כל אלה תודה לשולה וייס שתומכת ועל כך תהילה תספר בהזדמנות קרובה.

**ועדת חינוך חברתי:** ישיבת סיכום חגיגית וחפיפה בין הוועדה היוצאת והנכנסת מתקיימת בקרוב. תהליך איתור ניהול חברתי - תהליך האיתור בעיצומו. צוות האיתור: נעה ברג, רחל לוח, נעמה יקותיאל, מירקי. הצוות ביקש ממרים זרביב להאריך בחודש את המשך עבודתה ותודה למרים על שיתוף פעולה.

**תהליך בחירת רב קיבוץ:** צוות "עשה לך רב" עובד ללא הפסקה ועם הרבה אחריות והגיע לשלב הראיונות של מועמדים. הכוונה לבחור רב לקראת השנה החדשה שבסוף הקיץ. המועצה הדתית מעודכנת בשלבי התהליך ותטפל, בע"ה, בקבלת התקן ושכוייח לצוות!

**מצלמת ביטחון דרומית:** חיבור לביתן השומר בשער. בהחלטה משותפת של וועד האגודה וועדת ביטחון הוחלט לבצע את החיבור. מדובר על השקעה של כ- 85.000 אש"ח. סוכם כי תב"ר משרד הביטחון שהתקבל בכפר עציון, עבור מרכיבי ביטחון יהווה מקור לביצוע. חיבור המצלמה לשער אמור לשפר, בע"ה, את השליטה והבקרה הביטחונית, ככלל ונגד פעולות עוינות של גניבות והצתות בחקלאות בפרט.

**טיפול בכלבים משוטטים:** התקיימה פגישת הסברה עם רן וטרינר המועצה ומאיר ממחלקת התפעול. הגיעו בערך מניין אך היה לעניין. נקודות שעלו בהסברה: תופעת כלבים משוטטים קיימת בכל כדור הארץ ובכל הגוש. ניתן לצמצם את המפגע אך לא להעלימו. הוסבר תהליך הלכידה והטיפול בצער בעלי חיים. הודגש כי שאריות מזון ליד הפחים הם המוקד העיקרי למשיכת הכלבים לתוך הקיבוץ. הכלבים מעדיפים את פשטידות וקציצות נשות הכפר על בשר הקצבים במלכודות. על כל כלב שנראה משוטט יש לדווח למוקד. ככל שירבו הקריאות במוקד כך תגדל ההתייחסות ומשאבי הטיפול. שיתוף פעולה של התושבים הוא תנאי הכרחי להצלחת הטיפול ולצער, בעודי כותבת שורות אלו אני מקבלת טלפון מרן הוטרנר כי הלילה שוב שוחרר כלב ממלכודת... אז זהו זה ותודה רבה לרן ומאיר ולמועצה על הטיפול במכת הכלבים.

**פינת קידושים ליד בית הכנסת** - בתהליך שיקום וחידוש. הוקם צוות בהובלה של איתן שהם לתכנון עיצוב הפינה. לשמחתנו קיבלנו תרומה לנושא מדודים של ענהאל זרביב היקרה ואנחנו מתכוונים לגשת לביצוע בקרוב.

**וליחיד ומיוחד – שנה ללא הרב אלישיב היקר ז"ל**

שנה שלמה של חוסר בכל פינה. בבית ובגינה.

שנה שלמה שזוכרים אותו בכל יום ובכל מקום.

שנה שלמה של קהילה שאיתו ובלעדיו. אז ותמיד וגם עכשיו.

שנה שלמה בלי איש גדול, שגם הערכנו וגם האמנו וגם סמכנו וגם אהבנו.

שנה שלמה שממשפחתו ועם משפחתו התחזקנו

שנה שלמה שהבנו שהאל נותן ולוקח ומקשיב ולנו הוא אל-ישיב!

כשנה לאחר בואי לשיכון, הגיעו לגור בו כמה משפחות משרידי כפר-עציון ובאופן אוטומטי נשאבתי לחבור לילדי המשפחות הללו, וכל כך למה? משום שאצלנו בבית, הסיפור של כפר-עציון ונפילתו היה אפוף הילה של קדושה וגבורה! אבא הכיר חלק מנופלו וואחיו שלמה, שנספה בשואה, היה בהכשרה בסלבקוב עם חברים, שחלקם שרדו את השואה ועלו מאוחר יותר, לכפר-עציון. לזכותם של ילדי עציון ה"שיכוניסטים" ייאמר שהם קיבלו אותי יפה לחברתם ואני התעריתי בתוכם וחוץ מקייטנות שהם היו נוסעים אליהן, כל שנה, בקיץ (ושאני "מתתי" מקנאה, כי מי חלם על קייטנות בעת ההיא?) הייתי בקיאה בהווי, בסיפורים ובשירים שהם למדו. כך, בחברת ילדים זו עברו עלי שנות ילדותי ונעוריי ועל כן לא ייפלא, שכאשר חנן פורת, ז"ל, שלח את מכתבו, מיד לאחר מלחמת ששת הימים: "מי ומי העולים בהר" (אם השם לא מדויק, התוכן – ודאי נכון) היה לי ברור שגם אני עולה ובדרך זו מצאתי את עצמי על "ההר הטוב הזה" כבר בראש השנה הראשון, של שנת תשכ"ח. הייתה רק בעיה קטנה אחת – הייתי כבר סטודנטית בבר-אילן וההורים לא היו מוכנים לשמוע על הפסקת הלימודים (צריך מקצוע בחיים, לא?) ולכן נאלצתי לרדת ולשוב רק בחופשים. בסופו של דבר הכרתי את אלי, ז"ל, שכבר היה כאן והיתר היסטוריה...

אז מי הביא אותי לכפר-עציון? העיפרון, או אולי היה זה הרצל?...

כיתה ג'. אני לומדת בבית ספר "בית יעקב" (לא מסיבה אידיאולוגית-דתית, אלא פשוט - קרוב מאד לבית מגורי). אינני יכולה לומר, או יותר נכון – אינני זוכרת שטיפת-מוח חריגה, או שהרגשתי מאד שונה מחברותיי (כמובן – רק בנות) עד ש...

לקראת יום העצמאות של אותה שנה, אבא קנה לי מתנה – עיפרון עגול, שצבעו היה תכלת, ראשו היה מעוטר בדגל המדינה ותמונתו של הרצל – חוזה המדינה - חקוקה בו. כמובן שמאד שמחתי, מה גם שבתקופת ילדותי מתנות, בביתנו לפחות, לא היו חזון נפרץ (צנע, צנע...). אבא גם הסביר לי מי האיש ומה תרומתו להקמת מדינת ישראל, שבאותה עת הייתה בת שש שנים בלבד וזו הייתה עבורי חגיגה גדולה!

מובן שהגעתי לבית הספר עם העיפרון ובפשטות טבעית הוצאתי אותו מילקוטי והתחלתי לכתוב בו. לא עבר זמן רב והמורה חווה (אני לא זוכרת אף לא שם אחד של מורה מהיסודי, פרט ל...חווה) נגשה אלי, לקחה את העיפרון בחוזקה מידי ולעיני כל בנות הכיתה כעסה וצעקה: "איך את לא מתביישת לבוא לכיתה עם עיפרון, שתמונה של הכופר הזה מתנוססת עליו?" את הרגשתי מיותר לציין... אני זוכרת שחזרתי הביתה בוכה ומבווישת ואבא, שמדינת ישראל הייתה עבורו חלום נכסף שהתגשם, החליט, שבבית הספר הזה אני לא ממשיכה!

באותה עת, החל רישום של משפחות לשיכון של הפועל המזרחי ביד-אליהו והורי מיהרו להירשם ואכן, היינו בין המשפחות הראשונות שהתיישבו במקום. היה זה שיכון חדש, ללא מדרכות וללא כביש סלול ואפילו שם לא היה לרחוב שבו גרנו. היות ש"הרחוב" היה המשכו של רחוב שנקין בתל-אביב, קראו לו: "המשך שנקין" (במלעיל, כמובן) והוא הסתיים בפרדסי הדר (עד היום ריח פריחת ההדרים משכר ומפעים אותי). היום "המשך שנקין" הוא רחוב יצחק שדה – עורק תחבורה הומה וסואן...

אם היום יש חברים וותיקים שמתלבטים אם לקנות מכונת כביסה, או להמשיך לכבס במכבסה -פעם לא הייתה כזאת שאלה. היה אסור להחזיק מכונת כביסה פרטית או מייבש - כנראה בגלל העומס על מערכת החשמל. לפני שרכשו את מכונת הטרמופאצ' לסימון בגדים במדבקות, היו תופרים את המספר המשפחתי על הבגד, בכל פריט ופריט ביד. כאשר יולדת חזרה מבית החולים, היא קבלה חבילת לידה עם גופיות וגטקס חדשים, שמיכות, סדינים, מגבת גדולה, סינרים ושלוש חליפות "בייביגרו". היא הייתה צריכה לשבת ולתפור את מספר המשפחה בחוט אדום בכל פריט ופריט, חוץ מחיתולי בד שכובסו ביחד וחולקו מבית התינוקות למשפחות. הייתה עגלת כביסה שעמהד לצד הכביש באזור המעונות והמשפחות והמטפלות היו זורקים בגדי ילדים וחיתולים לתא שלהם. כל יום החצרן (איש האחזקה) היה גורר את העגלה בטרקטור למכבסה והכובס היה עובד עד שכול הכביסה הייתה מכובסת. את הכביסה הנקייה חילקו בשקיות בד לבתי הילדים ושם המטפלות חילקו כל בגד לתא הפרטי, בהתאם למספר המשפחה. גופיות וגטקס היו "כללי" וסומנו במספר המעון. כל יולדת קבלה תרמיל בד כדי לקחת הביתה כל יום כמות של ביגוד ליום המחרת וכך לא היה צורך להחזיק כמות של בגדים בבית. לא פעם חברה סיפרה איך הרגישה שהמשפחה מתרחבת - לפי הוספת מתלה לעוד תרמיל בבית. אימהות מוכשרות דאגו לקשת את התרמילים ברקמה.

## ועוד קצת נוסטלגיה – דבורה המינקת (ולא של רבקה אימנו) | יצחק דמסט

היה זה בטיול שבת נינוח שלאחר הצ'ולנט והנה נראתה לנו מרחוק אישה הדוחפת עגלת תינוק וממהרת רגליה במורד הדרך מאלון שבות לכפר עציון. מזיעה ומתנשפת נעצרה לידנו, ולאחר שהסדירה נשימתה, שאלה בבהילות ובמבטא אנגלי כבד – "איפה גרה דבורה המינקת?"

"דבורה המינקת??" תהינו בקול והתחלנו לפקפק בשפיות דעתה של אותה אישה

"לא, אין אחת כזאת בכפר עציון", פסקנו בביטחון.

"נו... דבורה the nurse" ניסתה האישה שנית.

"אה... דבורה the nurse" צהלנו על שירדנו לסוף דעתה, ואז ללא שהות הובלנו אל דבורה שורק האחות התורנית (אלון שבות היה אז יישוב שעלה לא מכבר על הקרקע וטרם היו בו אנשי רפואה).

התינוק, מיותר לציין, קיבל טיפול מסור מידיה של דבורה ורק אז גם האם המסורה והדואגת נרגעה ויצאה מכלל סכנה לגמרי.

ועדיין היה זה לפלא בעינינו, על מה ולמה קראה האישה לדבורה – מינקת?

את פתרון החידה מצאנו רק כאשר פתחנו מילון אנגלי עברי ומצאנו בו כתוב :

Nurse

1. אחות

2. מינקת



לשני נעמן  
לרגל שחרורך מצה"ל  
ועם המעבר לחיי האזרחות—  
ברכה והצלחה בנתיב החדש  
מבית כפר עציון

לחן רוזנברג  
המשרתת ביחידת "עקץ"  
הוקרה רבה על היותך חיילת מצטיינת  
של היחידה  
גאים בך!  
ברכות למשפחה  
מבית כפר עציון

לסגן עמית שורק -  
למשפחה שגידלה גפן פוריה—  
ברכות מאליפות לרגל קבלת אות  
מצטיין חטיבתי, על מסירות מקצועית  
בחטיבת הצנחנים.  
עמית—זו לא הפעם הראשונה...  
בפעם הבאה—הדלקת משואה!  
כה לחי!  
מבית כפר עציון

בנוכחות המח"ט וראש המועצה  
הוענק לאפרים סומך—הרבש"צ שלנו  
תעודת מצטיין חטיבתי!  
אפרים—סומכים עליך, גאים בך  
ומצטרפים להערכה ולהוקרה!  
שא ברכה מאיתנו—  
הישנים בלילות!

## לא למגירה | ירוחם

צועדים בסך בעולם של תוהו  
ואמרת- לכל אחד יש שם  
לא אירה רע, אתה עמדי, אתה לנגדי  
ה' הגיבור והנורא  
סחי ומאוס שמתנו בין הגויים  
כל קרבן לשמים עולה  
ואמרת - כל הרשעה כעשן תכלה

שבים לביתינו, מחוז ילדותינו  
הם מגש הכסף, הם מזבח העולה  
חזרנו הביתה ופינו מלא שירה  
ותפילה  
השיר והשבח, הנוי והנצח  
ועוד מאות ואלפים יקומו על רגלם  
עצם לעצם, נקרום עור וגידים  
נעמוד שורות, שורות, נהיה אור  
לגוים ונגיד,  
ללא לאות כי ישר האלוקים, לחי  
עולמים  
היום... עצמאות

**טכס מעבר**  
"מעביר יום ומביא לילה"  
עוד מתחילת הבריאה מעל הזמן  
בין השמשות, כי יד על כס י-ה  
שרדנו כל גזרות קשות.  
עוד שהיינו "שמה"  
נרצחנו, חוסלנו, הושפלנו, נקברנו  
חיים  
היינו "עור" לגויים  
אבל כיום...אנחנו בעקבות  
אבותינו  
כי אותנו בחרת מכל הנופלים

לקבלת עותק דיגיטלי של הגליון ולמשלוח הודעות וכתבות: [hedhakfar@gmail.com](mailto:hedhakfar@gmail.com)

ניתן לשלוח חומרים לפרסום בקבצי word עד יום שלישי בערב.

עורכות: פוריה סומר ויובל אלדר





# עמוד "שבועי"

458

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

בס"ד, ג' באייר תשע"ט

שלום רב,

ביום העצמאות חוגגת קבוצת **עין צורים**

**70 שנה להיווסדה** מחדש בחבל שפיר

בהפנינג עם שלל פעילויות ותצוגות לכל הגילאים – מטף ועד זקן, במפגשי חברים, ובטקס מרכזי.

תנועת הקיבוץ הדתי שולחת ברכות ומאחלת המשך צמיחה והתפתחות!!!

## זוכרים ומזכירים – זגימה מקיבוצי התנועה

**בטירת צבי** התקיים 'טורניר מתניה' ה-17, לזכרו של מתניה ראבינסון בן הקיבוץ, בנם של רינה ומארק, שיצא עם כוח 'גולני' לפעילות במחנה הפליטים בג'נין ובמהלך הפשיטה מבית לבית, נורה ונהרג מאש מחבלים, והוא בן 22 שנה בנופלו. מתניה היה שחקן כדורעף בקבוצת הפועל בקעת בית שאן, והטורניר הוא יוזמה של המשפחה וחברים להנצחת זכרו. השנה השתתפו 72 קבוצות מכל הארץ. 12 מגרשים נבנו לטובת האירוע על מדשאות טירת צבי. כמו בכל שנה, היה מרגש לחזות בחברי הקהילה, בני המשפחה ובחברים המתגייסים לסייע בהתארגנות המופתית ובאים לטורניר בהמוניהם.

**בקיבוץ שלוחות** – לקחו גם השנה חלק בפרוייקט 'האחים שלנו', המזמין אנשים לפתוח את בתיהם לקראת יום הזיכרון, ולארך אחים ואחיות שכולים על מנת שיספרו את סיפורם נוגה ואורנה, סיפרו על אחיהן – סגן עלי רוזנר ז"ל בן קיבוץ רשפים הסמוך, שנפל ברמת הגולן במלחמת ההתשה. בשלוחות מצטרפים גם למיזם 'רצים לזכרם' וביחד עם שכניהם מקיבוץ רשפים, יוצאים לריצה/הליכה/רכיבה משותפת סביב שני הקיבוצים, ובתוך כך מקיימים טקס מול האנדרטה של יאיר מרדכי, חבר הקיבוץ שנרצח על ידי מחבל שחדר לשטח הקיבוץ מתוך מטרה לבצע פיגוע, וטקס קצר גם בחורשה לזכר נופלי קיבוץ רשפים.

**בעין הנצי"ב** אימצו השנה את מיזם - 'עשרת ימי תודה' המבקש להכניס ללוח השנה העברי מסורת ישראלית חדשה, בימים המיוחדים שלקראת יום העצמאות ולהציע את מושג התודה, על היבטיו השונים, כמענה תוכני ורעיוני לימים שבין יום השואה ליום העצמאות. בחדר האוכל ובמזכירות הונחו 'לוחות תודה' גדולים וחברים הוזמנו לרשום על גביהם תודה אישית, קהילתית או לאומית, חתומה בשם או אנונימית. לצד הלוח הונחו איגרות של 'תודה גלויה' שכל אחד הוזמן לכתוב בהן ולשלוח לבני משפחה, שכנים, ידידים, בעלי תפקידים וכד'.

**חברי קיבוץ בארות יצחק** זכו להזמנה מרגשת ממכינת רוח השדה, לערב שרים וזוכרים. בערב יום הזיכרון יצטרפו החברים למפגש 'שרים וזוכרים' - לאחר תפילת ערבית וטקס קצר, יתכנסו יחד כולם למעגלי שירי יום הזיכרון וסיפורים על נופלים מפי חברי הקיבוץ ותלמידי המכינה.

שבב אש בדורם

השבוע עברנו עוד סבב לחימה קשה בדרום הארץ, שכלל גם תוצאות חמורות של 4 הרוגים ועשרות פצועים. יישובי העוטף ובהם קיבוצינו, עלומים וסעד, נכנסו שוב לנוהל חירום וספגו מאות טילים. אזורים ויישובים נוספים בדרום נכנסו לקו האש, בהם גם משואות, עין צורים ויבנה. התנועה הפעילה חמ"ל תנועתי לריכוז ותיווך בין צרכים ומענים, וכעת אנו פועלים להוספת ממשק של תיאום מול המועצות האזוריות והתנועה הקיבוצית. בתוך כך, לאחר שבת סוערת, יצאו ילדי סעד לגוש עציון להפוגה קצרה וחוייתית בגוש עציון בסיוע הקיבוץ הדתי. לצד זה, מיד עם הפסקת האש, יצא נוער צח"י חדור האנרגיה והעוז, של סעד לחלק בצמתים דגלי ישראל עם סרטים אדומים וברכת 'ברוכים השבים' לכל הרכבים שעברו באזור. בקיבוצי התנועה בצפון- מעלה גלבע, טירת צבי, שדה אליהו, עין הנצי"ב, שלוחות ומירב, ביקשו לחזק ולהמתיק את התחושות ויצאו במבצע "חיבוק של חיזוק". המשלוח המתוק חולק בשדרות, בנתיבות ובסעד כביטוי לדאגה ולסולידריות עם אחינו ובתפילה לביטחון ושלוש מתוך עוז.

## בגוף ראשון

דודי רונן, בן יבנה, הקים לפני מספר שנים מיזם בו הוא ואחרים מספרים את סיפורי השואה של הוריהם בגוף ראשון. דודי הוא בנו של פנחס רונן בן ה-85 חבר יבנה, שיחד עם אחותו - חיה ערמון בת ה-89 משלוחות, שרד את השואה. הרעיון נולד כשדודי הוזמן לביה"ס של אחת מבנותיו כדי לספר על אביו. דודי החליט "להיכנס לדמות" של אביו ולספר בגוף ראשון. ההבדל בקשב של הילדים היה דרמטי ומאז הפורמט הזה הולך וגדל וצובר תאוצה. השנה בערב יום השואה, הופיע דודי לראשונה ב"מגרש הביתי" בקבוצת יבנה. האולם היה צר מלהכיל את המאות שבאו לשמוע וחוו ערב חזק ומשמעותי. לקראת סוף הערב הצטרף פנחס לבנו והשלים את הסיפור, ובכך הוסיף לערב מימד של עוצמה והתרגשות. המיזם זכה להד משמעותי גם בכלי התקשורת. פנחס ודודי משוכנעים שמדובר בדרך ייחודית ואפקטיבית לשמר את זיכרון השואה ומקווים שרבים מבני הדור השני והשלישי יצטרפו למיזם.

## שבויי גוש עציון וסיפורו של קרב

כ"ה בניסן הוא יום העלייה לקרקע של כפר עציון בתש"ג וגם יום הקרב המכריע על גורל גוש עציון בתש"ח. בבית ספר שדה כפר עציון קיימו בתאריך זה כנס בנושא 'שבויי גוש עציון' והשתתפו בו חברינו מעין צורים ומשואות יצחק. בשבי בא לידי ביטוי עוז רוחם של לוחמי הגוש שוב, חרף הטלטלה הנוראה שעברו. למרות הישיבה תחת הירדנים בשבי המדברי, למרות הרג חבריהם ונפילת הקיבוצים, הם עסקו שם בתוך מחנות המעצר, בתכנון בניית קיבוצים חדשים, בהנצחת חבריהם לנשק ובעתיד לבוא. מוש זילברשמידט מפקד גוש עציון, כתב בפסח תש"ח רגע לפני הקרב הקשה של כ"ה בניסן בו נפלו שנים עשר לוחמים, פתק קטן, ובו דברים מרגשים על חג הפסח ובקיעת ים סוף שעומדים כאות וסמל ללוחמי גוש עציון אלפי שנים אח"כ ביציאתם לקרב כ"ה בניסן. מוש עצמו נפל ב'קרב האחרון' על גוש עציון, בג' באייר תש"ח, 'על סיפו של הדרור'. דבריו האלמותיים נשארו כסיסמתו של גוש עציון מאז ועד היום: "מה אנו ומה חיינו העיקר הוא המפעל בו אנו חיים... סיסמתנו נחושה - נצח ירושלים". פחות מוכרים הם דברים שהשאיר במכתבים ומסות ובהם: "סבורני שאחרי שהאדמה תהא נחרשת על ידי פגזי התותחים הכבדים, או אז טעונים לבותינו חריש עמוק, עמוק יותר משיש בכוחם של כל תותחי העולם לחרוש. בלעדי מהפכת הלבבות הזאת יהיו מיליוני הליטרים של דמים שפוכים לחינם..."

שבת שלום וחג עצמאות שמח,

אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה

